

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВИКЛИКИ

У статті досліджено сучасні тенденції та виклики публічного управління у сфері інтелектуальної власності в Україні в умовах цифрової трансформації, розвитку «зелених» технологій та посилення безпекових викликів. Проаналізовано етапи трансформації системи державного управління інтелектуальною власністю у період 2021–2026 років, зокрема інституційні зміни, пов'язані зі створенням Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій (УКРНОІВІ), а також розширенням міжнародного співробітництва у цій сфері. Визначено ключові напрями розвитку державної політики у сфері інтелектуальної власності, серед яких особливе значення мають цифровізація адміністративних процедур, впровадження електронних сервісів та використання технологій штучного інтелекту у процесах управління та аналізу інноваційної діяльності.

Особливу увагу приділено аналізу нових викликів, що виникають у цифровому середовищі, зокрема інтернет-піратству, кіберсквотингу та іншим формам порушення прав інтелектуальної власності. Досліджено роль державної політики у стимулюванні розвитку екологічно орієнтованих інновацій у межах стратегії WIN WIN GreenTech та створення спеціалізованих інформаційних ресурсів, спрямованих на підтримку «зелених» технологій. Окремо розглянуто особливості правового регулювання оборонної інтелектуальної власності та механізми взаємодії держави і приватного сектору у сфері використання технологій подвійного призначення.

У результаті дослідження встановлено, що система публічного управління у сфері інтелектуальної власності поступово трансформується від переважно захисної до проактивної моделі, орієнтованої на стимулювання інноваційного розвитку, інтеграцію у міжнародний технологічний простір та посилення національної безпеки. Обґрунтовано необхідність подальшого вдосконалення механізмів державної політики у цій сфері, зокрема шляхом адаптації законодавства до норм Європейського Союзу та розвитку інструментів управління інтелектуальною власністю в умовах цифровізації.

Ключові слова: інтелектуальна власність, публічне управління, цифровізація, зелені технології, оборонні технології.

MODERN TRENDS AND CHALLENGES IN THE FIELD OF INTELLECTUAL PROPERTY

The article examines current trends and challenges of public administration in the field of intellectual property in Ukraine under conditions of digital transformation, the development of green technologies, and increasing security challenges. The stages of transformation of the public administration system in the field of intellectual property during the period 2021–2026 are analyzed, in particular institutional changes related to the establishment of the Ukrainian National Office of Intellectual Property and Innovations (UKRNOIVI), as well as the expansion of international cooperation in this area. The key directions of state policy development in the field of intellectual property are identified, among which digitalization of administrative procedures, the introduction of electronic services, and the use of artificial intelligence technologies in the processes of governance and analysis of innovation activities are of particular importance.

Special attention is paid to the analysis of new challenges emerging in the digital environment, including internet piracy, cybersquatting, and other forms of intellectual property rights violations. The role of state policy in stimulating the development of environmentally oriented innovations within the framework of the WIN WIN GreenTech strategy and the creation of specialized information resources aimed at supporting green technologies is examined. Particular focus is also placed on the features of legal regulation of defense-related intellectual property and the mechanisms of interaction between the state and the private sector in the use of dual-use technologies.

The study concludes that the system of public administration in the field of intellectual property is gradually transforming from a predominantly protective model to a proactive one focused on stimulating innovation development, integration into the international technological space, and strengthening national security. The necessity of further improvement of public policy mechanisms in this area is substantiated, particularly through the adaptation of legislation to European Union standards and the development of intellectual property governance tools in the context of digitalization.

Key words: intellectual property, public administration, digitalization, green technologies, defense technologies.

Постановка проблеми. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі інтелектуальної власності як ключового чинника інноваційного розвитку держави, формування конкурентоспроможної економіки та інтеграції України у світовий технологічний простір. У сучасних умовах глобальної цифрової трансформації інтелектуальна власність набуває стратегічного значення для державної політики, оскільки забезпечує правову охорону результатів інтелектуальної діяльності, стимулює інноваційну активність та сприяє розвитку наукоємних технологій. У зв'язку з цим система публічного управління у сфері інтелектуальної власності потребує постійної адаптації до нових економічних, технологічних та правових умов.

Стрімкий розвиток сучасних технологій створює нові можливості для інноваційної діяльності, водночас породжуючи низку правових та управлінських викликів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності, забезпеченням кібербезпеки та ефективним функціонуванням державних інституцій у цій сфері. Це зумовлює необхідність комплексного наукового аналізу сучасних тенденцій та механізмів публічного управління інтелектуальною власністю в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій із цієї проблематики. Трансформація сфери інтелектуальної власності була об'єктом вивчення у працях великої кількості вчених, зокрема О. Яворської., яка ґрунтовно аналізує вплив цифровізації на захист промислових зразків, Л. М. Губи, О. Басової й В. О. Барабаш, які аналізують використання ІШ, чії висновки доповнюються роботою В. В. Гедікова щодо правового регулювання Інтернету речей. Практичні загрози, зокрема кіберсквотинг та інтернет-піратство висвітлені у роботі Д. Луца. Важливим напрямом, відображеним у звітах ІР офісу, є розвиток «зелених» технологій у межах стратегії

WIN WIN GreenTech. Окрему увагу приділено публікаціям, присвяченим оборонній ІВ, зокрема А. А. Гончарового та експертів компанії Armada, де основним є вирішенням проблем щодо прав на винаходи військовослужбовців.

Виділення не вирішених раніше частин проблеми, якій присвячується стаття. Попри значну кількість досліджень, присвячених правовому регулюванню інтелектуальної власності, низка аспектів публічного управління цією сферою залишається недостатньо розкритою. Зокрема, потребують подальшого наукового осмислення питання адаптації системи державного управління інтелектуальною власністю до умов цифровізації, використання штучного інтелекту та розвитку Інтернету речей, а також механізми підтримки «зелених» інновацій і регулювання оборонної інтелектуальної власності в умовах сучасних безпекових викликів. Відсутність комплексного аналізу зазначених процесів з позицій публічного управління зумовлює необхідність подальших досліджень у цьому напрямі.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є аналіз сучасних тенденцій та викликів публічного управління у сфері інтелектуальної власності в Україні, а також визначення основних напрямів удосконалення державної політики у цій сфері. Для досягнення поставленої мети було визначено такі завдання: проаналізувати тенденції ІВ в період з 2021 по 2025 роки; дослідити вплив цифровізації на діяльність УКРНОІВІ; визначити правові загрози та виклики пов'язані з використанням сучасних технологій; оцінити роль ІВ у реалізації стратегії WIN GreenTech; розкрити зміст нового правового регулювання ІВ в оборонній сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах інтелектуальна власність виступає важливим об'єктом публічного управління, оскільки ефективність державної політики

у цій сфері визначає інноваційний розвиток економіки, конкурентоспроможність держави та її інтеграцію у міжнародний технологічний простір. Зростання ролі нематеріальних активів у глобальній економіці зумовило трансформацію підходів до оцінки економічного потенціалу підприємств та механізмів державного регулювання інноваційної діяльності. У зв'язку з цим державна політика у сфері інтелектуальної власності (далі – ІВ) постійно адаптується до нових економічних та технологічних умов.

Напрями розвитку цієї сфери постійно змінювалися залежно від періоду. Наприклад, у 2021 році основними пріоритетами були співпраця з міжнародними організаціями, зокрема підписання Меморандуму між Укрпатентом та Відомством з інтелектуальної власності ЄС (EUIPO) [3]. 2022 рік став періодом серйозних випробувань через повномасштабне вторгнення та внутрішні зміни в системі управління, коли функції перейшли від Укрпатенту до новоствореного УКРНОІВІ. У цей час головним завданням стало оновлення законодавства для захисту прав у воєнний стан. Також було посилено роботу з міжнародними партнерами, такими як ЄПВ та TISC [1]. Вже у 2023 році ми побачили зростання активності бізнесу, що стало ознакою відновлення країни.

Зараз, у 2025 та 2026 роках, сфера ІВ зосереджена на новітніх технологіях та міжнародних стандартах. Основними напрямками стали цифровізація, впровадження штучного інтелекту (далі – ШІ), захист винаходів в оборонній сфері та розвиток «зелених» технологій. Важливим залишається і процес узгодження українського законодавства з нормами ЄС. Ці тенденції не є випадковими, оскільки стали результатом тривалого процесу адаптації права до реальних потреб суспільства та глобальних змін. Сьогодні ми маємо чітку модель: цифровізація допомагає швидше реєструвати права, захист оборонних розробок зміцнює безпеку держави, «зелені» технології сприяють екологічним проектам, а міжнародна співпраця відкриває українським винахідникам доступ до світових ринків.

Основним чинником вище описаних змін є цифровізація – процес впровадження цифрових технологій у всі сфери суспільного життя. Практична реалізація цього напрямку простежується у діяльності УКРНОІВІ. Зокрема, у 2025 році ІР офіс запровадив систему «Атестація кандидатів у патентні повірені» та модуль «Реєстр патентних повірених», а також запустив у дослідну експлуатацію новий «Веб-портал УКРНОІВІ» [2].

Ці кроки підтверджують, що цифровізація стала ключовим напрямом модернізації системи публічного управління у сфері інтелектуальної власності, це не просте технічне оновлення, а стратегічний напрям, який спрощує взаємодію між державною та винахідниками. По-перше, розвиток електронних платформ дозволяє перевести юридичні процеси у цифровий формат [4, с. 324]. Це позбавляє суб'єктів права потреби фізично відвідувати патентні установи, мінімізує вплив людського чинника та пов'язані з ним ризики. Як наслідок, процедури стають більш прозорими, а перевірка юридичної чистоти об'єктів – швидшою та простішою.

По-друге, впровадження ШІ відкриває нові можливості для захисту та аналізу ринку. Найважливішою функцією ШІ є прогнозування трендів: аналізуючи великі масиви даних, він виявляє перспективні ніші для інновацій [5, с. 120-121]. Однак, використання ШІ створює і певні правові виклики, зокрема, як вважає В. В. Гедіков, проблемі відсутності правового статусу таких систем, що ускладнює їх інтеграцію у правову сферу, ризики неконтрольованої автономності, а також етичні питання, пов'язані із забезпеченням приватності, справедливості та відповідальності. Крім того, зростає залежність від технологій, що підвищує вразливість до кібератак і технічних збоїв [6, с. 32].

По-третє, розвиток Інтернету речей (далі – ІоТ) призвів до появи інструментів, що потребують нового правового осмислення. До цих цифрових інструментів можна віднести: розумні пристрої; віртуальні асистенти; цифрові двійники; розумні міста; інтелектуальні автомобілі та інші [6, с. 32]. Оскільки ці системи взаємодіють між собою та з людьми автономно, виникає складне питання: хто несе відповідальність за їх дії – розробник, власник чи сам пристрій?

Зважаючи на стрімкий технологічний розвиток, варто розглянути й нові загрози, до яких належать: інтернет піратство (незаконне використання об'єктів авторського права та/або об'єктів суміжних прав із застосуванням мережі «Інтернет»; інтернет-фішинг (крадіжка ІВ для подальшого поширення); кіберсквотинг (реєстрація доменних імен, що повторюють відомі торговельні марки, з метою їх перепродажу) [7]. Масштаби цих викликів підтверджує статистика: кількість порушень прав на промислові зразки зросла з 471 інцидент у 2015 році до понад 9,190 у 2023 році [4, с. 328]. Така ситуація показує розрив між швидким створенням технологій та можливостями їх правового захисту. Усунення цих проблем стоїть не тільки перед законодавцями,

а й перед УКРОНОІВІ, який має вчасно впроваджувати нові механізми моніторингу та захисту прав у мережі.

Розвиток вбачається не лише у сфері цифрових технологій, а й в цілому людства та характеризується впливом екологічних, економічних та безпекових викликів. Для України розбудова сфери «зелених» технологій є важливим напрямом державної інноваційної політики та публічного управління сталим розвитком. Важливим практичним кроком у цьому напрямі стало впровадження УКРОНОІВІ у 2025 році спеціального ресурсу – IP Catalog Green Tech UA. Його формування здійснюється з урахуванням міжнародних підходів, зокрема класифікації IPC Green Inventory, що забезпечує порівнюваність даних і можливість інтеграції українських розробок у європейський та глобальний інноваційний простір [8].

На державному рівні для реалізації принципів Європейського зеленого курсу було прийнято Галузеву Стратегію цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року GreenTech (далі – WIN WIN GreenTech), що визначає комплексну модель трансформації української економіки через впровадження технологічних інновацій, спрямованих на декарбонізацію, енергоефективність, раціональне використання ресурсів і формування екологічно орієнтованого бізнесу. У цій моделі ІВ відіграє ключову роль, забезпечуючи юридичний захист інновацій та створюючи умови для їх успішної комерціалізації. Особлива увага приділяється створенню дієвих механізмів трансферу технологій між наукою та бізнесом, розвитку технопарків і R&D-центрів [8].

Водночас, забезпечення надійної охорони нематеріальних активів у сфері «зелених» технологій є головною гарантією для інвесторів, оскільки дозволяє залучати венчурний капітал та міжнародні гранти, чітко визначаючи права власності у спільних проектах. Розвиток цього сектора потребує впровадження концепції «відкритих інновацій», що передбачає спільне використання технологій державним і приватним секторами. Це вимагає подальшої адаптації українського законодавства до норм ЄС, зокрема у питаннях спільного володіння правами та відкритих ліцензій.

Окремим напрямом, що логічно доповнює систему цифрових та «зелених» технологій, є розвиток оборонної ІВ, яка в умовах збройних конфліктів набула пріоритетного значення. А. А. Гончар зазначає, що сучасні виклики трансформували підходи до створення озброєння, де

основною проблемою була суперечність між потребою у патентному захисті, що вимагає розкриття опису винаходу, та необхідністю збереження державної таємниці. Ситуація покращилась у 2025 році завдяки внесенню змін до Цивільного кодексу України, що дозволило впровадити чітку модель розподілу прав. Наразі діє дворівнева система: цивільно-правова (трудова): майнові права належать працівникові та роботодавцю спільно, якщо інше не встановлено договором; військово-службова: майнові права на об'єкт, створений у зв'язку з виконанням службових обов'язків під час проходження військової служби, належать суб'єкту, визначеному законом (тобто державі в особі відповідного органу військового управління) [9, с. 85]. Такий автоматичний перехід прав знімає складні перешкоди, дозволяючи державі оперативно ставити розробки на облік без підписання паперів з авторами, що є важливим сьогодні.

Продовженням законодавчого покращення військової ІВ став експериментальний проект, що регулює порядок надання права на використання оборонних технологій. Його метою є забезпечення розвитку виробництва товарів оборонного призначення із застосуванням технологій, розроблених у Міноборони, Збройних Силах, Держспецтрансслужбі, підпорядкованих військових частинах, органах військового управління, установах [10]. Нова юридична модель дозволяє приватним виробникам отримувати доступ до державних технологій, які вже довели свою ефективність у військових умовах, та виготовляти на їх основі сучасне озброєння. При цьому, держава зберігає за собою право власності на технологію, забезпечуючи контроль за її використанням та дотримання норм про державну таємницю. Такий підхід не лише допомагає розвитку оборонно-промислового комплексу, а й створює прозорий механізм взаємодії між державним сектором та приватними підприємцями для зміцнення обороноздатності країни.

У цьому контексті держава виступає ключовим суб'єктом публічного управління, який забезпечує баланс між національною безпекою, інноваційним розвитком та правовою охороною інтелектуальної власності.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що публічне управління у сфері інтелектуальної власності в Україні перебуває на етапі системної трансформації, зумовленої впливом цифровізації, екологічних пріоритетів державної політики та зростанням безпекових викликів. Упродовж 2021–2026 років відбулися

істотні зміни як в інституційному забезпеченні цієї сфери, так і в змісті державної політики, що виявилось у створенні УКРНОІВІ, розширенні електронних сервісів, активізації міжнародного співробітництва, а також у розвитку нових напрямів правового регулювання, пов'язаних із використанням штучного інтелекту, Інтернету речей, «зелених» технологій та оборонної інтелектуальної власності. Встановлено, що сучасна модель публічного управління у сфері ІВ поступово набуває ознак комплексності та стратегічної орієнтованості, поєднуючи функції правової охорони, стимулювання інноваційної діяльності, підтримки технологічного розвитку та забезпечення національної безпеки.

Разом із тим подальше вдосконалення державної політики у сфері інтелектуальної власності потребує розвитку інституційних і правових механізмів реагування на новітні технологічні виклики, насамперед у частині регулювання цифрових об'єктів, посилення захисту прав у мережевому середовищі, підтримки екологічно орієнтованих інновацій та розбудови дієвої системи управління оборонною інтелектуальною власністю. Перспективними напрямками подальших наукових розвідок є дослідження адаптації національного законодавства до стандартів Європейського Союзу, розроблення механізмів правового забезпечення відкритих інновацій, а також формування сучасних державно-управлінських інструментів, здатних забезпечити ефективне функціонування сфери інтелектуальної власності в умовах цифрової трансформації та післявоєнного відновлення України.

Список літератури:

1. Національний орган інтелектуальної власності (НОІВ). Річний звіт за 2022 рік. URL: <https://nipo.gov.ua/wp-content/> (дата звернення: 14.03.2026).
2. Інтелектуальна власність у 2025 році: ключові результати сфери. URL: <https://nipo.gov.ua/ip-rezultaty-2025/> (дата звернення: 14.03.2026).
3. Національний орган інтелектуальної власності Державне підприємство «Український інститут інтелектуальної власності» (Укрпатент). Річний звіт за 2021 рік. URL: <https://ukrpatent.org/atachs/zvit-ukr-2021.pdf> (дата звернення: 14.03.2026).
4. Яворська О. Вплив цифровізації на правовий захист промислових зразків у контексті промислової власності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2025. Том 1, № 87. С. 322–330.
5. Губа Л. М., Басова Ю. О., Барабаш В. О. Використання штучного інтелекту в інтелектуальній власності: тенденції та виклики. *Інноваційні аспекти систем безпеки праці, цивільного захисту*

та захисту інтелектуальної власності: матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф. (м. Полтава, 27–28 берез. 2024 р.). Полтава, 2024. С. 119–122.

6. Гедіков В. В. Цифрові інструменти у контексті діджиталізації: сучасні тенденції та перспективи. *Київський часопис права*. 2025. № 2. С. 29–34.
7. Луц Д. Захист прав інтелектуальної власності в еру цифрових інновацій. *Юридична газета*. 2024. № 7. URL: <https://jur-gazeta.com/dumka-eksperta/>.
8. Інформаційний звіт. Зелені технології, інновації та інтелектуальна власність в Україні. URL: <https://nipo.gov.ua/wp-content/uploads/2026/02/> (дата звернення: 14.03.2026).
9. Гончар А. А. Особливості визнання майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності, створені військовослужбовцями. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2026. № 1 (51). С. 82–92.
10. Про реалізацію експериментального проєкту щодо надання права на використання технологій, що можуть бути застосовані у виробництві товарів оборонного призначення: Постанова Кабінету Міністрів України від 13.10.2025 № 1310. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1310-2025-%D0%BF#Text>.

References:

1. Natsionalnyi orhan intelektualnoi vlasnosti (NOIV) (2026). Richnyi zvit za 2022 rik [Annual report for 2022]. <https://nipo.gov.ua/>; <https://nipo.gov.ua/wp-content/> [in Ukrainian].
2. Ukrainyskyi natsionalnyi ofis intelektualnoi vlasnosti ta innovatsii (IP ofis) (2026). Intelektualna vlasnist u 2025 rotsi: kliuchovi rezultaty sfery [Intellectual property in 2025: key results of the sphere]. <https://nipo.gov.ua/>; <https://nipo.gov.ua/ip-rezultaty-2025/> [in Ukrainian].
3. Natsionalnyi orhan intelektualnoi vlasnosti Derzhavne pidpriemstvo “Ukrainskyi instytut intelektualnoi vlasnosti” (UKRPATENT) (2026). Richnyi zvit za 2021 rik [Annual report for 2021]. <https://ukrpatent.org/uk>. <https://ukrpatent.org/atachs/zvit-ukr-2021.pdf> [in Ukrainian].
4. Yavorska, O. (2025). Vplyv tsyfrovizatsii na pravovyi zakhyst promyslovykh zrazkiv u konteksti promyslovoi vlasnosti [The impact of digitalization on the legal protection of industrial designs in the context of industrial property]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnogo universytetu. Serii Pravo – Uzhhorod National University Herald. Series Law, Vol. 1, 87, 322–330*. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.1.48> [in Ukrainian].
5. Huba, L. M., Basova, Yu. O., Barabash, V. O. (2024). Vykorystannia shtuchnogo intelektu v intelektualnii vlasnosti: tendentsii ta vyklyky [Use of artificial intelligence in intellectual property: trends and challenges]. *Materialy IX vseukrainskoi naukovo-praktychnoi Internet-konferentsii “Innovatsiini aspekty system bezpeky pratsi, tsyvilnogo zakhystu ta zakhystu intelektualnoi vlasnosti”* – Proceedings of the

IX All-Ukrainian Scientific and Practical Internet Conference “Innovative Aspects of Labor Safety Systems, Civil Protection and Intellectual Property Protection” (Poltava, 27–28 bereznia 2024 roku). (pp. 119–122). Poltava: PDAU [in Ukrainian].

6. Hedikov, V. V. (2025). Tsyfrovi instrumenty u konteksti didzhytalizatsii: suchasni tendentsii ta perspektyvy [Digital tools in the context of digitalization: modern trends and prospects]. *Kyivskiy chasopys prava – Kyiv Law Journal*, 2, 29–34. <https://doi.org/10.32782/klj/2025.2.3> [in Ukrainian].

7. Luts, D. (16.10.2024). Zakhyst prav intelektualnoi vlasnosti v eru tsyfrovyykh innovatsii [Protection of intellectual property rights in the era of digital innovation]. *Yurydychna Hazeta – Yuridicheskaya Gazeta*. <https://yur-gazeta.com/dumka-eksperta/> [in Ukrainian].

8. Ukrainskyi natsionalnyi ofis intelektualnoi vlasnosti ta innovatsii (IP ofis) (2026). Informatsiyniy zvit “Zeleni tekhnologii, innovatsii ta intelektualna vlasnist v Ukraini” [Information report “Green technologies, innovations and intellectual property

in Ukraine”]. [nipo.gov.ua/. https://nipo.gov.ua/wp-content/](https://nipo.gov.ua/wp-content/) [in Ukrainian].

9. Honchar, A. A. (2026). Osoblyvosti vyznannia mainovykh prav na obiekty intelektualnoi vlasnosti, stvoreni viiskovosluzhbovtsiamy [Features of recognition of property rights to intellectual property objects created by military personnel]. *Aktualni problemy prava: teoriia i praktyka – Actual problems of law: theory and practice*, 1 (51), 82–92. <https://doi.org/10.33216/2218-5461/2026-51-1-82-92> [in Ukrainian].

10. Pro realizatsiiu eksperymentalnoho proiektu shchodo nadannia prava na vykorystannia tekhnologii, shcho mozhut buty zastosovani u vyrobnytstvi tovariv oboronnoho pryznachennia: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 13 zhovt. 2025 roku № 1310 [On the implementation of a pilot project regarding the granting of the right to use technologies that can be applied in the production of defense goods: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from October 13 2025, № 1310]. zakon.rada.gov.ua. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1310-2025-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

В. О. Поліщук

Оглядова стаття

Дата першого надходження статті до видання: 19.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 14.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.05.2026